

BELMINUUT

Naarden is vandaag Lucebert-stad, met exposities, films, voordrachten en zelfs Lucebert-etalages. Saskia Simons licht toe.

Had de dichter-schilder een bijzondere band met de vestingstad?

'Niet echt. Het festival komt voort uit een idee van een inwoner, Ronald Vles, een vriend van Luceberts familie. Naarden heeft een flink aantal muurgedichten, zoals *Na de Matteuspassie* van Willem Jan Otten. Ronald Vles besloot dat hij ook een tekst op de gevel van zijn woning wilde, van Lucebert dus. Het toeval heeft daarna verwante initiatieven in festivalvorm bij elkaar gebracht.'

De tekst wordt om 16.30 uur in de Pastoorstraat onthuld. Mogen we al weten wat er staat?

'Een klein gedicht uit *Octaaf*, uit 1951. *Nu gaan wij als bomen luchten/verdelen en veel vogels/kweken in onze matrose/bloesems*. Lucebert heeft het destijds waarschijnlijk zelf getypt, op een vooroorlogse typemachine met een dichtgelopen e, die je terugziet in het muurgedicht.'

Lucebert dichtte ook: 'Als ik wil/veeg ik de smeerkaas van mijn bril'. Wat moeten we ons voorstellen bij de Lucebert-menu's die 's avonds worden geserveerd?

'Om eerlijk te zijn: dat zit 'm vooral in de naam. De deelnemende restaurants zijn vrij om zelf iets te bedenken. We doen ook dit soort lichtvoetige dingen, omdat we zoveel mogelijk mensen bij het festival willen betrekken. Maar op het programma staat ook Wim Hazeu, de bekroonde biograaf van Achterberg, Slauerhoff, Vestdijk en Marten Toonder, die nu werkt aan de Lucebert-biografie. Hij opent de expositie van Luceberts werken op papier in het Vestingmuseum.'

Erik van den Berg

NIEUWE DENKER

Foto Jérôme Schlomoff

Wetenschappers, debutanten, pas gepromoveerden die we in de gaten moeten houden. Deze week hoogleraar **Marieke Martens**, die donderdag haar oratie uitspreekt over zelfrijdende auto's.

U woont in de buurt van Utrecht. Voor uw hoogleraarerschap moet u geld naar Enschede. Zit u over vijf jaar op de achterbank publicaties door te nemen?

'Er wordt makkelijk gedacht over de automatisch rijdende auto. Het idee is: niemand heeft er nu een, en straks ineens iedereen wel. En dat we dan overal en altijd autonoom rijden. Maar het zal veel geleidelijker gaan.'

Hoe gaat dat?

'Er zijn vijf niveaus van autonomie. Op niveau nul doet de bestuurder al-

les. Bij vijf brengt de auto ons automatisch van A naar B. Maar het verschil tussen bijvoorbeeld vier en vijf is gigantisch. Vier is: soms rijdt de auto automatisch en soms moet de mens het overnemen.'

Wanneer zijn we bij vijf?

'Een veilige inschatting is: over tien jaar. Maar er zijn niet alleen technische uitdagingen, ook juridische en maatschappelijke. Wie is er aansprakelijk bij een ongeval als de auto zelf rijdt? Moet de mens altijd kunnen ingrijpen? Hoe reageren andere weggebruikers?'

Waarom wachten we niet tot de techniek zo ver is dat we de tussenliggende stap kunnen overslaan?

'Dat kan niet. Elke stap is nodig om vooruitgang te boeken. Daarom moet je in de overgangsfasen eisen dat de bestuurder nog kan ingrijpen. Voorlopig zitten we dus nog niet op de achterbank.'

Bard van de Weijer

Marieke Martens is hoogleraar intelligente transportsystemen aan de Universiteit Twente. Donderdag spreekt ze haar oratie uit.